12 ne netezească drumul ca să venim la voi! Domnul să mărească tot
mai mult, printre voi şi faţă de toţi, dragostea aceasta, pe care o
13 avem noi înşine pentru voi, ca să vi se întărească inimile, şi să fie
fără prihană în sfinţenie, înaintea lui Dumnezeu, Tatăl nostru, la ve-
nirea Domnului nostru Iisus Hristos împreună cu toţi sfinţii Săi.

Indemn la sfinţenie. (§ 1. 1 Pt. 1.14-16; 4. 1-5. Ef. 5. 3-8. 1 Cor. 6. 13-20.)

4 Incolo, fraţilor, fiindcă aţi învăţat dela noi cum să vă purtaţi şi
să fiţi plăcuţi lui Dumnezeu, şi aşa şi faceţi, vă rugăm, şi vă rugăm
fierbinte, în Numele Domnului Iisus, să mergeţi în privinţa aceasta
2 din mai bine în mai bine. Ştiţi, în adevăr, ce învăţături v'am dat din
3 partea Domnului Iisus. Voia lui Dumnezeu este sfinţirea voastră, şi
4 anume: să vă feriţi de curvie; fiecare din voi să ştie să-şi stăpînească
trupul în sfinţenie şi cinste, fără să vă lăsaţi în voia unei pofte păti-
5 maşe, cum fac Neamurile, cari nu cunosc pe Dumnezeu. Nimeni să
6 nu fie cu vicleşug şi cu lăcomie în treburi faţă de fratele său, pentrucă
7 Domnul pedepseşte toate aceste lucruri, după cum v'am spus şi v'am
dat dovezi. Căci Dumnezeu nu ne-a chemat la necurăţie, ci la sfinţire.
8 De aceea, cine nesocoteşte aceste învăţături, nesocoteşte nu pe un
om, ci pe Dumnezeu, care v'a dat şi Duhul Său cel sfînt.

Indemn la dragoste şi muncă. (§ 2. 1 Petru 1.22. 2 Tesaloniceni 3. 6-12.)

9 Cît despre dragostea frăţească, n'avem nevoie să vă mai scriem;
10 căci voi singuri aţi fost învăţaţi de Dumnezeu să vă iubiţi unii pe
alţii, şi iubiţi pe toţi fraţii, cari sînt în toată Macedonia. Dar vă
11 îndemnăm, fraţilor, să sporiţi tot mai mult în dragostea aceasta. Să
căutaţi să trăiţi liniştiţi, să vă vedeţi de treburi, şi să lucraţi cu
12 mîinile voastre, cum v'am sfătuit. Şi astfel să vă purtaţi cuviincios
cu cei ce nu fac parte din Biserică, şi să n'aveţi trebuinţă de nimic.

Despre învierea morţilor şi venirea Domnului. (§ 3. 1 Corinteni 15.19-58. Filipeni 3. 20, 21.)

13 Nu voim, fraţilor, să fiţi în necunoştinţă despre cei ce au adormit,
14 ca să nu vă întristaţi ca ceilalţi, cari n'au nădejde. Căci dacă credem
că Iisus a murit şi a înviat, credem şi că Dumnezeu va aduce înapoi
15 împreună cu Iisus pe cei ce au murit în El. Iată, în adevăr, ce vă
spunem, după Cuvîntul Domnului: noi cei vii, cari vom rămînea pe
pămînt pînă la venirea Domnului, nu vom lua-o înaintea celor morţi.
16 Căci însuş Domnul, la un semn dat, la glasul unui arhanghel şi la
sunetul trîmbiţei lui Dumnezeu, Se va pogorî din cer, şi întîi vor
17 învia cei morţi în Hristos. Apoi, noi cei vii, cari vom fi rămaşi pe
pămînt, vom fi răpiţi toţi împreună cu ei, în nori, ca să întîmpinăm
18 pe Domnul în văzduh; şi astfel vom fi totdeauna cu Domnul. Mîn-
gîiaţi-vă dar unii pe alţii cu aceste cuvinte.

Indemn la veghere. (§ 1. Mt. 24. 36-51. Lc. 12. 35-40; 21.34-36. Ro. 13.11-14.)

5 Cît despre vremi şi clipe, n'aveţi trebuinţă să vi se scrie, fra-
2 ţilor. Pentrucă voi înşivă ştiţi foarte bine că ziua Domnului va veni
3 cum vine un hoţ noaptea. Cînd oamenii vor zice: „Pace şi linişte!"
atunci o prăpădenie neaşteptată va veni peste ei, fără veste, cum
vin durerile naşterii peste femeia însărcinată; şi nu va fi chip de
scăpare.
4 Dar voi, fraţilor, nu sînteţi în întunerec, pentruca ziua aceea să
5 vă prindă ca un hoţ. Voi toţi sînteţi copii ai luminii şi copii ai zilei.
6 Noi nu sîntem copii ai nopţii; nici ai întunerecului. De aceea să nu
7 dormim ca ceilalţi, ci să veghem şi să fim treji. Căci celce dorm,
8 dorm noaptea; şi celce se îmbată, se îmbată noaptea. Dar noi, cari
sîntem fii ai zilei, să fim treji, să ne îmbrăcăm cu platoşa credinţei
9 şi a dragoatei, şi să avem drept coif nădejdea mîntuirii. Fiindcă
Dumnezeu nu ne-a rînduit la mînie, ci ne-a rînduit ca să căpătăm

1. Greceşte: *vasul.*

10 mîntuirea, prin Domnul nostru Iisus Hristos. El a murit pentru noi,
pentruca, fie că veghem, fie că dormim, să trăim împreună cu El.
11 Deaceea, mîngîiaţi-vă şi întăriţi-vă sufleteşte unii pe alţii, cum şi
faceţi în adevăr.

Dragostea pentru cîrmuitori. (§ 2. Ev 13. 7, 17. Gal. 6. 1, 2. Rom. 12. 17-21.)

12 Vă rugăm, fraţilor, să priviţi bine pe celce se ostenesc între
13 voi, cari vă cîrmuiesc în Domnul, şi cari vă sfătuiesc. Să aveţi
foarte mare dragoste faţă de ei, din pricina lucrării pe care o fac.
Trăiţi în pace între voi.
14 Vă rugăm, de asemenea, fraţilor, să mustraţi pe celce trăiesc în
neorînduială; să îmbărbătaţi pe cei cu inima frîntă de desnădejde;
să sprijiniţi pe cei slabi în credinţă, să fiţi răbdători cu toţi.
15 Luaţi seama ca nimeni să nu întoarcă altuia rău pentru rău; ci
căutaţi totdeauna să faceţi ce este bine atît între voi, cît şi faţă de
toţi.

Felurite îndemnuri. (§ 3. Romani 12. 12, 9. Efeseni 5. 18-20.)

16 Bucuraţi-vă totdeauna.
17,18 Rugaţi-vă neîncetat. Mulţămiţi lui Dumnezeu pentru toate lucru-
rile; căci aceasta este voia lui Dumnezeu, în Hristos Iisus, cu privire
la voi.
19,20,21 Nu stingeţ iduhul. Nu dispreţuiţi proorociile. Ci cercetaţi toate
22 lucrurile, şi păstraţi ce este bun. Feriţi-vă de orice fel de rău.

Urări de încheiere. (§ 4. Ev. 13. 20, 21. 1 Cor. 1. 8, 9. 2 Cor. 13. 12, 13.

23 Dumnezeul păcii să vă sfinţească El însuş pe deplin; şi toată
fiinţa voastră: duh, suflet şi trup, să fie păzită fără prihană, până
la venirea Domnului nostru Iisus Hristos. Celce v'a chemat, este cre-
24 dincios, şi va face lucrul acesta.
25 Fraţilor, rugaţi-vă pentru noi.
26 Spuneţi sănătate tuturor fraţilor cu o sărutare sfîntă.
27 In Numele Domnului vă rog ferbinte ca epistola aceasta să fie
citită tuturor fraţilor. Harul Domnului nostru Iisus Hristos să fie cu
voi cu toţi! Amin.

EPISTOLA A DOUA A LUI PAVEL CĂTRE TESALONICENI

(2 Petru 1. 12.)

Urare. (§ 1. 1 Tesaloniceni 1. 1.)

1 Pavel, Silvan şi Timotei, către Biserica Tesalonicenilor, care
2 este în Dumnezeu, Tatăl nostru, şi în Domnul Iisus Hristos: Harul
şi pacea să vă fie date din partea lui Dumnezeu, Tatăl nostru, şi
din partea Domnului Iisus Hristos!

Inaintarea Tesalonicenilor. Prigonirile. (§ 2. 1 Tes. 1. 2-7. Fil. 1. 3-6. 27-30. Mt. 5. 10-12. Ro. 8-17, 18. 1 Pt. 12, 13. Mt. 13. 40-43; 25. 31-46).

3 Trebuie să mulţămim totdeauna lui Dumnezeu pentru voi, fraţilor,
cum se şi cuvine, pentrucă credinţa voastră merge mereu crescînd,
şi dragostea fiecăruia din voi toţi faţă de ceilalţi se măreşte tot
4 mai mult. De aceea ne lăudăm cu voi în Bisericile lui Dumnezeu,
pentru statornicia şi credinţa voastră în mijlocul tuturor prigonirilor
5 şi necazurilor, pe cari le aveţi de suferit. Lucrul acesta este o do-
vadă lămurită despre dreapta judecată a lui Dumnezeu, întrucît veţi
sfîrşi prin a fi găsiţi vrednici de acea Impărăţie a lui Dumnezeu,
6 pentru care suferiţi. Fiindcă Dumnezeu găseşte că este drept să
7 dea întristare celorce vă întristează, şi să vă dea odihnă atît vouă,
cari sînteţi întristaţi, cît şi nouă; şi anume, atunci cînd Domnul
8 Iisus Se va arăta din cer, în mijlocul unei flacări de foc, cu îngerii
Lui cei puternici, ca să pedepsească pe cei ce nu cunosc pe Dum-

1. Darul proorociei.

nezeu şi pe cei ce nu ascultă de Evanghelia Domnului nostru Iisus
9 Hristos. El vor avea ca pedeapsă o perzare vecinică, departe de
faţa Domnului şi de arătarea slăvită a puterii Lui, cînd va veni, în
10 ziua aceea, ca să fie proslăvit în sfinţii Săi, şi privit cu uimire de
toţi ceice vor fi crezut; căci voi aţi crezut mărturisirea făcută de
noi înaintea voastră.

Rugăciunea lui Pavel pentru ei. (§ 3. Col. 1. 9-12. Ev. 13. 20, 21).

11 De aceea ne rugăm necurmat pentru voi, ca Dumnezeul nostru să
vă găsească vrednici de chemarea Lui, şi să împlinească în voi, cu
puterea Lui, orice lucru plăcut Lui, şi orice lucrare izvorîtă din cre-
12 dinţă, pentruca Numele Domnului nostru Iisus Hristos să fie pros-
lăvit în voi, şi voi să fiţi proslăviţi în El, prin harul Dumnezeului
nostru şi al Domnului Iisus Hristos.

Despre venirea Domnului. (§ 1. 1 Tim. 4. 1. 1 In. 2. 18; 4. 1-3. Ap. 13; 17.)

2 Cît priveşte venirea Domnului Iisus Hristos şi strîngerea noastră
2 laolaltă cu El, vă rugăm, fraţilor, să nu vă lăsaţi clătinaţi aşa de
uşor în mintea voastră, şi să nu vă tulburaţi de vreo însuflare min-
cinoasă, nici de vreo vorbă, nici de vreo epistolă, care s'ar zice că
vine dela noi, ca să arate că ziua Domnului ar fi şi venit chiar.
3 Nimeni să nu vă amăgească în vreun chip; căci ziua aceea nu va
veni înainte ca să fi venit lepădarea de credinţă, şi de a se vedea
4 arătîndu-se omul fărădelegii[1], fiul pierzării, protivnicul care se înalţă
mai pe sus de tot ce se numeşte „Dumnezeu", sau de ce este vrednic
de închinare. El va merge pînă acolo că se va aşeza în Templul
lui Dumnezeu, şi va spune că el este Dumnezeu.
5 Nu vă aduceţi aminte cum vă spuneam lucrurile acestea, cînd
6 eram încă la voi? Şi acum ştiţi bine ce-l opreşte ca să nu se arate
7 decît la vremea lui. Căci taina fărădelegii a şi început să lucreze;
trebuie numai ca cel ce o opreşte acuma, să fie luat din drumul ei.
8 Şi atunci se va arăta acel nelegiuit pe care Domnul Iisus îl va ni-
mici cu suflarea gurii Sale, şi-l va prăpădi cu strălucirea venirii Sale.
9 Arătarea acestui nelegiuit se va face prin puterea Satanei, cu tot
10 felul de minuni, de semne şi puteri mincinoase, şi cu toate amăgi-
rile, pe cari este în stare să le întrebuinţeze nelegiuirea; şi aceasta
spre paguba celorce sînt pe calea pierzării, pentrucă n'au primit
11 şi n'au iubit adevărul, ca să fie mîntuiţi. Din această pricină, Dum-
nezeu va lăsa să lucreze asupra lor înrîuriri înşelătoare, cari-i vor
12 face să creadă în minciună: pentruca toţi cei ce n'au crezut ade-
vărul, ci au găsit plăcere în nelegiuire, să fie osîndiţi.

Alegerea Tesalonicenilor. (§ 2. 1 Pt. 1. 2-9; 5-10, 11.)

13 Noi însă, fraţi prea iubiţi de Domnul, trebuie să mulţămim tot-
deauna lui Dumnezeu, pentru voi, căci dela început Dumnezeu v'a
ales ca să vă dea mîntuirea, prin sfinţirea lucrată de Duhul, şi prin
14 credinţa în adevăr. Iată la ce v'a chemat El, prin Evanghelia noastră,
15 ca să ajungeţi să căpătaţi slava Domnului nostru Iisus Hristos. Aşa
dar, fraţilor, rămîneţi tari, şi ţineţi învăţăturile, pe cari le-aţi primit
16 fie prin viu grai, fie prin epistola noastră. Şi însuş Domnul nostru
Iisus Hristos, şi Dumnezeu, Tatăl nostru, care ne-a iubit şi ne-a dat,
17 prin harul Său, o mîngîiere vecinică şi o frumoasă nădejde, să vă
mîngîie inimile, şi să vă întărească în orice lucru bun şi în orice
cuvînt bun!

Indemn la rugăciune. (§ 1. Col. 4. 3. Ro. 15. 30-32. 1 Cor. 1. 8, 9. Ia. 5. 7, 8.)

3 Incolo, fraţilor, rugaţi-vă pentru noi ca, Cuvîntul Domnului să se
2 răspîndească şi să fie proslăvit cum este la voi, şi să fim izbăviţi
3 de oamenii năbădăioşi şi răi; căci nu toţi au credinţa. Credincios
4 este Domnul: El vă va întări şi vă va păzi de cel rău. Cu privire la
5 voi, avem încredere în Domnul că faceţi şi veţi face ce vă poruncim.

1. Sau: omul nelegiuirii.

Domnul să vă îndrepte inimile spre dragostea lui Dumnezeu şi spre
răbdarea[1] lui Hristos!

Să se despartă de cei neascultători. (§ 2. 1 Tes. 2. 9, 10; 4. 1, 11, 12.

6 In Numele Domnului nostru Iisus Hristos, vă poruncim, fraţilor,
să vă depărtaţi de orice frate, care trăieşte în neorînduială şi nu
7 trăieşte după învăţăturile, pe cari le-aţi primit dela noi. Voi înşivă
ştiţi ce trebuie să faceţi ca să ne urmaţi; căci noi n'am trăit în neo-
8 rînduială, cînd am fost între voi. N'am mîncat de pomană pînea
nimănui; ci, lucrînd şi ostenindu-ne, am muncit zi şi noapte, ca să
9 nu fim povară nimănui dintre voi. Nu că n'am fi avut dreptul
acesta, dar am vrut să vă dăm în noi înşine o pildă vrednică de urmat.
10 Căci, cînd eram la voi, vă spuneam lămurit: „Cine nu vrea să lu-
11 creze, nici să nu mănînce". Auzim însă că unii dintre voi trăiesc în
12 neorînduială, nu lucrează nimic, ci se ţin de nimicuri. Indemnăm
pe oamenii aceştia şi-i sfătuim, pentru dragostea Domnului nostru
13 Iisus Hristos, să-şi cîştige pînea şi să lucreze în linişte. Voi, fra-
14 ţilor, să nu încetaţi să faceţi ce este bine. Şi dacă n'ascultă ci-
neva ce spunem noi în această epistolă, însemnaţi-vi-l, şi să n'aveţi
15 nici un fel de legături cu el, ca să-i fie ruşine. Să nu-l socotiţi ca pe
un vrăjmaş, ci să-l mustraţi ca pe un frate.

Incheiere. (§ 3. 2 Corinteni 13. 11-13.)

16 Insuş Domnul păcii să vă dea totdeauna pacea în orice fel.
Domnul să fie cu voi cu toţi!
17 Urarea de sănătate este scrisă cu mîna mea: a mea, Pavel. Aceasta
este iscălitura mea în toate epistolele mele; aşa scriu eu.
18 Harul Domnului nostru Iisus Hristos să fie cu voi cu toţi! Amin.

EPISTOLA INTÂI A LUI PAVEL CĂTRE TIMOTEI.

(Faptele Apostolilor 20. 28.)

Urare. (§ 1. Tit 1. 1-4.)

1 Pavel, apostol al lui Iisus Hristos, prin porunca lui Dumnezeu
2 Mîntuitorul nostru, şi a Domnului Iisus Hristos, nădejdea noastră,
către Timotei, adevăratul meu copil în credinţă: Harul, îndurarea şi
pacea să-ţi fie date din partea lui Dumnezeu, Tatăl nostru, şi din
partea lui Hristos Iisus, Domnul nostru!

Invăţăturile mincinoase şi Evanghelia. (§ 2. 1 Timotei 6. 3-5, 20, 21. Tit 3. 9. Galateni 3. 10-12, 19-24; 5. 6. 2 Timotei 2. 10-14.)

3 Iţi aduc aminte de sfatul pe care ţi l-am dat, la plecarea mea din
Macedonia, cînd ţi-am spus să rămîi în Efes, ca să îndemni pe unii
4 să nu înveţe pe alţii altă învăţătură, şi să nu se ţină de basme şi
de înşirări de neamuri fără sfîrşit. Acestea dau naştere mai mult la
certuri de vorbe, în loc să facă să înainteze lucrul lui Dumnezeu prin
credinţă.
5 Ţinta învăţăturii creştine este dragostea, care vine dintr'o inimă
6 curată, dintr'un cuget bun, şi dintr'o credinţă neprefăcută. Unii,
fiindcă au pierdut din vedere aceste lucruri, au rătăcit şi s'au apucat
7 de flecării. Ei vor să fie învăţători ai Legii, şi nu ştiu nici măcar ce
8 spun, nici ce este adevărat din ceeace spun. Noi ştim că Legea este
9 bună pentru cine o întrebuinţează bine. Şi anume, pentru cine este
încredinţat că Legea nu este dată pentru cel bun, ci pentru cei răi
şi nesupuşi, pentru cei necinstitori de Dumnezeu şi păcătoşi, pentru
cei ce n'au nimic sfînt şi pentru cei necuraţi, pentru ucigătorii de
10 tată şi ucigătorii de mamă, pentru ucigătorii de oameni, pentru curvari,
pentru sodomiţi, pentru vînzătorii de oameni, pentru cei mincinoşi,
pentru cei ce jură strîmb, şi pentru orice este împotriva învăţăturii

1. Sau *aşteptarea răbdătoare a lui Hristos.* (Iacov 5. 7. 8.)